

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 47314-03-14

לפני:

כב' השופטת עידית איצקוביץ
נציג ציבור עובדים – מר בצלאל פינגולד
נציג ציבור מעסיקים – מר משה הרץ

התובע (הנתבע שכנגד)
לירן חסון, ת.ז. [REDACTED]
ע"י ב"כ עו"ד הילה ברוך

-

הנתבעים
1. אקטיבי ישראל (2009) בע"מ, ח.פ. 514266873 -
התובעת שכנגד
2. שרון דגן, ת.ז. [REDACTED]
ע"י ב"כ עו"ד איילת נבו

פסק דין

- 1
- 2
- 3
- 4 1. התובע הוא, על פי כתב התביעה, "קבלן אשר מתמחה בפיתוח, ליווי, תכנון, ייעוץ והתקנה
- 5 של קולנוע ביתי ובית חכם, אודיו ווידאו". ערב תחילת יחסי עובד-מעביד בין הצדדים היה
- 6 התובע עוסק מורשה ונתן שירותים כקבלן משנה של נתבעת 1 (אקטיבי ישראל (2009) בע"מ,
- 7 להלן: "הנתבעת"). החל מחודש ינואר 2013 עד לפיטוריו ביום 18.3.2013, היה התובע "עובד
- 8 מן המניין" של הנתבעת.
- 9
- 10 התובע הגיש תביעה כנגד שני הנתבעים, הנתבעת ונתבע 2, מר שרון דגן, (להלן: "הנתבע")
- 11 כמנהל ובעל מניות עיקרי של הנתבעת, בגין הפרת חוזה, עשיית עושר שלא במשפט, הטעיה
- 12 ומצג שווא, החזר ניכויי שכר אסורים, אי תשלום שכר עבודה וגמול שעות נוספות, פיטורים
- 13 שלא כדין, פיצוי בגין אי מתן הודעה לעובד ותלושי שכר שאינם כדין.
- 14
- 15 2. התובע תאר בכתב התביעה כי בין הצדדים התנהלו יחסים עסקיים שעיקרם הסכמה על
- 16 מכירת 50% ממניות הנתבעת לתובע וקליטתו כשותף שווה בחברה.
- 17
- 18 לטענת התובע הנתבע ניהל עמו משא ומתן ממושך, תחילה כבעלים ומנהלה של הנתבעת
- 19 ולאחר מכן, כאשר התברר כי הנתבעת עומדת על סף קריסה כלכלית עקב חובות מרובים,
- 20 באופן אישי. בין הצדדים נכרת מעין "זכרון דברים" אשר עיקרו חיסול חובות החברה
- 21 ופירוקה מרצון והקמת חברה חדשה בשותפות שווה בין הצדדים.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 47314-03-14

1
2 התובע ביקש לחייב את הנתבע כמעסיק באופן אישי, בטענה שבמסגרת תביעה של עובדת
3 אחרת כנגד הנתבעת, תכנן הנתבע להפסיק את פעילות החברה ולפתוח חברה חדשה
4 באמצעות צד ג' וכדי שאף אם יינתן פסק דין בהעדר הגנה, לא ניתן יהיה לממש אותו.
5 כוונה זו מעידה על התנהלות פסולה העשויה לחזור על עצמה בעתיד ולסכל את מימוש זכויות
6 התובע.
7
8 לגרסת התובע, הצדדים סיכמו במעמד רואה החשבון מר יהושע ביץ', כי התמורה עבור 50% 3.
9 ממניות הנתבעת תהיה בסך של 150,000 ₪ בגין רכישת ציוד ורכוש החברה וכ-250,000 ₪
10 עבור מוניטין.
11
12 התובע והנתבע סיכמו כי עד ליום 1.1.2013 ייחתם חוזה שותפות, שבמסגרתו תועבר כ- 50%
13 משליטת החברה לידי התובע, באופן שבו 10% מרווחי העסקאות, אשר התובע יהיה אחראי
14 ליצירתם, היוו כ- 10% מהתמורה שנקבעה.
15
16 במסגרת אותו משא ומתן לקראת שותפות, העביר התובע את לקוחותיו לנתבעת.
17 התובע ציין כי בטרם החל עבודתו בנתבעת, עסקה החברה אך ורק בתחום המקרנים והיתה
18 חסרת ידע טכני להקמה ופיתוח פרויקטים בתחומי החשמל הביתי והקולנוע הביתי ומוצריה.
19 כך שעבודתו של התובע בנתבעת הרחיבה את עיסוקיה של הנתבעת בתחומים שבהם לא
20 עסקה קודם.
21 ואולם סמוך לסוף שנת 2013 התברר לתובע כי הנתבע הציג לו מצג שווא לגבי מצב הנתבעת.
22 התברר שהחברה נתונה בקשיים כלכליים משמעותיים, בין היתר עקב משיכת משכורות
23 מוגזמות ופיקטיביות לטובת בעלי החברה - הנתבע ורעייתו, אשר כלל לא עבדה.
24
25 הצדדים סיכמו על הקמת חברה חדשה תחת השם "אקטיבי החדשה", חברה שלא נפתחה
26 בפועל. על אף זאת, לאור הסכמת השותפות העתידית, העמיד התובע לרשות הנתבעת את
27 רכבו.
28 בין הצדדים סוכם שהתובע ישתכר שכר בסך של 10,000 ₪ נטו ובנוסף ישולם לו סך של 1,000
29 ₪ השתתפות בגין העמדת הרכב הפרטי לצרכי עבודה, ולתובע יינתן החזר כהשתתפות עבור
30 שווי הרכב ב- 50% משווי, 12,500 ₪.
31
32 בתקופה שבה היה התובע עובד הנתבעת, מינואר עד מרץ 2013, נסע הרכב כ- 6,000 ק"מ,
33 הרבה מעבר לממוצע לשימוש הפרטי ולכן נאלץ התובע לתקן ולהכשיר את הרכב במוסך
34 בעלות של כ- 5,000 ₪.
35

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 47314-03-14

1 עקב פיטורי התובע שלא כדין, אשר היוו פירוק השותפות והתחמקות מהתחייבויות
2 הנתבעים, הוא לא זכה לקבל את מלוא השתתפות שהוסכמה על הצדדים.
3
4 בתביעתו דורש התובע סעדים בשל הפרת חוזה, בגין ההפרה של ההסכמות שהושגו בין
5 הנתבעים לבין התובע, באופן חד צדדי ובחוסר תום לב, ללא פיצוי ראוי. בגין רכיב זה ביקש
6 התובע לחייב את הנתבעים בפיצוי בסך של 150,000 ₪, כאובדן השתכרות ונזק שאינו ממוני.
7 עוד דורש התובע פיצוי בגין עשיית עושר שלא במשפט, בטענה שהנתבעים קיבלו לקוחות שלו
8 וביצעו עסקאות מבלי שהוא קיבל כל תמורה ועל כן מבקש פיצוי בסך של 25,000 ₪.
9
10 כמו כן מבקש התובע לחייב את הנתבעים בסך של 25,000 ₪ בגין הטעייה ומצג שווא.
11
12 בנוסף טוען התובע שנוכה משכרו שלא כדין סך של 16,569 ₪ בגינו הוא מבקש לחייב את
13 הנתבעים.
14
15 לטענת התובע עבד שעות נוספות בתקופת עבודתו (חודשים ינואר עד מרץ 2013), ולא קיבל
16 תשלום בגינם.
17
18 התובע פוטר בשיחת טלפון ביום 18.3.2013, שבה הודיע לו הנתבע על הפסקת עבודתו לאלתר,
19 ללא כל שימוע. על כן ביקש התובע לחייב את הנתבעים בסך של 30,222 ₪ בגין פיטורים שלא
20 כדין.
21 לבסוף ביקש התובע לחייב את הנתבעים בתשלום פיצוי על אי מתן הודעה לעובד על תנאי
22 עבודתו ופיצוי ללא הוכחת נזק בגין מסירת תלושי השכר שאינם כדין.
23
24 לטענת הנתבעים בכתב ההגנה כ-75% מהסכום הנדרש בכתב התביעה אינו כלל בסמכותו של 4.
25 בית הדין לעבודה מאחר שמקורו אינו ביחסי העבודה, בהתאם לסעיף 24 לחוק בית הדין
26 לעבודה התשכ"ט-1969 (להלן: "חוק בית הדין לעבודה").
27
28 התובע הוא מתקין ציוד הקרנה אשר עבד אצל הנתבעת (שנוסדה ב-2009) כקבלן עם רכבו
29 הפרטי.
30 התובע נתן שירותים לנתבעת כפריילנסר במשך 8 חודשים, ועבד כעובד עם תלוש שכר במשך
31 כחודשיים וחצי בלבד, מיום 1.1.2013 עד 18.3.2013.
32
33 בסוף שנת 2012 לחץ התובע על הנתבע כדי להיכנס כשותף באופן כלשהו בנתבעת. בעקבות
34 הלחץ הרב שהופעל עליו, היה מוכן הנתבע לשקול את הנושא אולם במהרה, במהלך השיחות

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 47314-03-14

1 וקשרי העבודה ביניהם, התברר לנתבע כי התובע לא מתאים להיות שותף ועל כן אמר לתובע
2 כי אינו מעוניין שהוא ייכנס כשותף בחברה.

3
4 ביום 25.10.2012 בפגישה בבית הקפה, שבה נכחו התובע, הנתבע ואשתו, גב' שיר דגן, סוכמה
5 התחשבות כספית בין הצדדים שלפיה התובע לא יקבל עמלה בגין שתי עסקאות שבוצעו עם
6 לקוחותיו ובמקום זאת יקבל תשלום בסך של 10,000 ₪ בגין חודשים ספטמבר ואוקטובר
7 2012, למרות שבחודשים אלה סיפק התובע שירותי התקנה חלקיים בלבד כקבלן משנה.

8
9 במהלך שנת 2012 היה התובע בשלילת רישיון ולא היה יכול לעבוד כעצמאי כך ששירותי
10 התקנה שהוא סיפק היו חלקיים בלבד. כשהסתיימה תקופת שלילת הרישיון של התובע, זה
11 שכנע את הנתבע למכור את רכב החברה ולהשתמש ברכבו מאחר שזה היה סידור נוח עבורו.
12 סוכם שהנתבעת תשלם לתובע תשלומים חודשיים לאורך שנה כתמורה לרכב, ובסוף השנה
13 יועבר הרכב על שם החברה.

14 בסופו של דבר לא ניתן היה להוציא את העסקה לפועל, ועל כן נאלצה הנתבעת לקזז משכרו
15 האחרון של התובע סך של 3,500 ₪ שניתן לו במזומן על חשבון העסקה.

16
17 מהשכר האחרון של התובע נוכח סך של 16,569 ₪ עקב חוב של התובע כלפי החברה. הנתבעת
18 הפנתה לחשבונית על סך של 14,543 ₪, בגין ציוד שרכש התובע ולא שילם. לטענת הנתבעים
19 מדובר בניכוי מותר בהתאם להוראות ס' 25 (ב) לחוק הגנת השכר, התשי"ח-1958 (להלן:
20 "חוק הגנת השכר").

21
22 אשר לדרישה לתשלום שעות נוספות, טענה הנתבעת כי משרתו של התובע הייתה משרת אמון
23 אשר בגינה קיבל שכר גבוה בסך של מעל 15,000 ₪ לחודש ולא ניתן היה לפקח על שעות
24 העבודה והמנוחה שלו.

25
26 בנוגע לסיום העבודה טענו הנתבעים כי התובע לא גילה יחס רציני לעבודה, הסתכסך עם
27 לקוחות ודיבר אליהם בשפת רחוב, נעדר מהעבודה ולא ביצע את העבודה המשרדית שהוטלה
28 עליו.

29
30 על כן, בסופו של דבר, לא נותרה ברירה אלא לפטר את התובע וביום 15.3.2013 התקיימה
31 שיחת שימוע בנוכחות הנתבע ואשתו ולאחר מכן נמסר לו מכתב הפסקת עבודה.

32
33
34 הנתבעת הגישה כתב תביעה שכנגד שלפיו במעשים שבצע התובע הוא פגע במוניטין של
35 הנתבעת וגרם לאובדן היקף ההזמנות מהלקוחה העיקרית - חברת כיוונים אמדור מערכות

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 47314-03-14

1 וטכנולוגיות בע"מ (להלן: "כיוונים"). לפי הנטען התובע הרים את קולו על עובד בכיר של
2 "כיוונים" בשם אבי צדקי. כן התעמת התובע עם אחראי על צוות התקנות של הנתבעת מר
3 רוני לב.

4 כתוצאה מהתנהגותו של התובע והשימוש בשפה נמוכה ניכתה חברת כיוונים מכספים
5 המגיעים לנתבעת, סך של 1,100 ₪.

6 לטענת הנתבעת "כיוונים" מעסיקה את הנתבעת כקבלנית משנה שלה משנת 2009 והיקף
7 ההכנסות מכך עמד בממוצע על 197,000 ₪ לשנה.

8 כתוצאה מאי שביעות הרצון של "כיוונים" מהנתבעת עקב מעשיו של התובע, פחתו ההכנסות
9 ממנה לסך של 71,000 ₪ בשנת 2013, ואף פחות מכך בשנת 2014.

10
11 הנתבעת ביקשה בכתב התביעה שכנגד לחייב את התובע באובדן הכנסות כאמור.

12
13 עוד טענה הנתבעת בתביעה שכנגד כי התובע הזמין ציוד לקולנוע ביתי בסך של 12,429 ₪ לא
14 כולל מע"מ ושילם 3,500 ₪ בלבד. על כן נאלצה הנתבעת לנכות משכרו האחרון את יתרת
15 החוב. כמו כן, התובע לא החזיר ציוד ששייך לנתבעת: מחשב נייד, ספר ניהול מקצועי, חיישן
16 דלק, סך הכל עלות בסך 3,230 ₪ וסכום זה נדרש התובע לשלם.

17
18 .6 התובע הגיש כתב הגנה לתביעה שכנגד שבו הכחיש את כלל הטענות כנגדו.

19 20 ראיות שנשמעו .7

21
22 התובע הגיש תצהיר עדות ראשית ונחקר בדיון על תצהירו. בנוסף הוגש תצהיר עדות ראשית
23 של מר חמי (נחמיה ארלינגר) וב"כ הנתבעים ויתר על חקירתו הנגדית.

24
25 מטעם הנתבעים העידו הנתבע ואשתו גבי שיר דגן.

26 כן העידה גבי אביטל תורגימן, רואת חשבון של הנתבעת אשר הגישה דוחות שמתייחסים
27 להכנסות מלקוח של הנתבעת – חברת "כיוונים" לתקופות שונות.

28 29 30 עילת התביעה והתביעה שכנגד – סעדים שבסמכות בית הדין .8

31
32
33 סמכותו של בית הדין האזורי לעבודה מעוגנת בחוק בית הדין לעבודה ס' 24, הקובע:

34
35 (א) לבית דין אזורי תהא סמכות ייחודית לדון –

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 47314-03-14

1 **בתובענות בין עובד או חליפו למעסיק או חליפו שעילתן** (1)
2 **ביחסי עבודה, לרבות השאלה בדבר עצם קיום יחסי עבודה**
3 **ולמעט תובענה שעילתה בפקודת הנזיקין [נוסח חדש];**
4

5 במסגרת כתב התביעה מתאר התובע את התקשרותו מול הנתבעת, אשר החלה כיחסים שבין
6 קבלן למזמין והיחסים הפכו ליחסי עובד-מעסיק עבור התקופה שמחודש ינואר 2013 עד
7 18.3.2013 בלבד.

8
9 על אף זאת, דורש התובע בתביעתו סעדים הנובעים מהפרת הסכם שותפות שהיה אמור
10 להיערך בין הצדדים ושבסופו של דבר לא יצא אל הפועל.

11
12 על פי הוראות חוק בית הדין לעבודה דלעיל כל סעד הנובע מהסכם השותפות או ממשא ומתן
13 לקראתו, אינו בסמכותו של בית הדין לעבודה.

14
15 במסגרת תצהירו העלה התובע לראשונה טענות שלפיהן בתקופת ההתקשרות כקבלן, הוא
16 היה באופן מהותי "עובד" של הנתבעת. טענה זו סותרת את אמירות התובע בכתב התביעה
17 ומהווה הרחבת חזית אסורה, שלגביה לא ניתנה לנתבעים כל זכות להתגונן.

18
19 משכך אנו סבורים שיש להתעלם מכל טענות התובע בנוגע לקיום יחסי עובד-מעביד בתקופה
20 החורגת מזו הנטענת בכתב התביעה: מיום 1.1.2013 עד 18.3.2013.

21
22 הסעדים שנדרשו בכתב התביעה בגין הפרת הסכם השותפות, הטעיה והצגת מצג שווא, (עילה
23 נזיקית) ועשיית עושר שלא במשפט, אינם בסמכות בית הדין לעבודה ואינם נובעים מעילה
24 ביחסי העבודה, כלשון סעיף 24 לחוק בית הדין לעבודה.
25 על כן אין להתייחס אליהם בהכרעתנו.

26
27 אותו הדין חל לגבי חלק מרכיבי כתב התביעה שכנגד:

28
29 הנתבעת טוענת להפסד השתכרות כתוצאה ממעשי התובע אך לא מצמצמת את הדרישה
30 לתקופה שבה היה "עובד", וכוללת את תקופת ההתקשרות כמזמין וקבלן.

31
32 אין לייחס את הנזק אשר טוענת הנתבעת אך ורק לתקופה שבה התקיימו יחסי עבודה בין
33 הצדדים, קרי, חודשים ינואר עד מרץ 2013.

34 כך גם בנוגע לדרישה לתשלום בגין חשבונית עבור ציוד קולנוע ביתי בסך של 12,429 ₪ לפני
35 מע"מ, חשבונית שהייתה עבור לקוחות התובע, כטענת הנתבעת.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 47314-03-14

1 הרכישות בוצעו בנובמבר 2012, מועד שבו טרם התקיימו יחסי עבודה בין הצדדים ועל כן
2 הדרישה אינה בסמכות בית הדין לעבודה ולא ניתן לחייב בגינה.

3
4 נוכח האמור כל שנתר במסגרת כתב התביעה שכנגד אשר בסמכות בית הדין לעבודה הוא
5 הרכיב הנוגע לאי החזרת ציוד בלבד.

9. הרמת מסך

6
7
8
9 התובע ביקש לחייב את הנתבע יחד ולחוד עם הנתבעת, בהיותו מנהל ובעל מניות של הנתבעת
10 ובשל מעשים של מרמה וערבוּב נכסים בינו לבין הנתבעת.

11
12 על פי פקודת החברות (נוסח חדש) התשמ"ג-1983, חברה בעירבון מוגבל היא אישיות משפטית
13 נפרדת ממנהליה ומבעלי המניות.
14 העקרונות בעניין הרמת מסך הם:

15 "הכלל הוא כי יש ובית המשפט מרים את המסך של תאגיד אשר
16 מאחוריו מסתתרים בעלי המניות, ונוהג בהם ובחברה כבאדם אחד.
17 אך בעשותו כן חייב בית המשפט לנהוג בזהירות, שלא יצא שכר
18 ההזדהות בין חברה ובעלי המניות בהפסד העקרונות של ניהול
19 עסקים באמצעות חברה כשנהוג במסחר של ימינו"

20
21 (ראו דב"ע לח/52-3 ליאור ברגר ואח' - ג'ורג' קמאיל ואח', פד"ע י', 435 וחבורה של ד"ר
22 סמדר אוטולנגי "ההרמה של מסך ההתאגדות במשפט הישראלי" (1967) וסקירתה
23 ב"הפרקליט" כרך כ"ה עמוד 462).

24
25 סעיף 6 לחוק החברות התשנ"ט-1999 (להלן: "חוק החברות") מקנה סמכות לבית המשפט
26 להרים את מסך ההתאגדות בהתקיים הנסיבות הבאות:

27 (ג) בית משפט הדין בהליך נגד חברה רשאי, במקרים חריגים
28 ומטעמים מיוחדים, להרים את מסך ההתאגדות בהתקיים
29 אחד מאלה:

30 (1) השימוש באישיותה המשפטית הנפרדת של החברה
31 נועד לסכל כוונתו של כל דין או להונות או לקפח
32 אדם;

33 (2) בנסיבות הענין צודק ונכון לעשות כן, בשים לב לכך
34 שהיה יסוד סביר להניח כי ניהול עסקי החברה לא
35 היה לטובת החברה וכן היה בו משום נטילת סיכון
36 בלתי סביר באשר ליכולתה לפרוע את חובותיה.

37 (ד) הרמת מסך לשם ייחוס חובות החברה לבעל מניה בה,
38 תיעשה בשים לב ליכולת החברה לפרוע את חובותיה...
39

40 המבחנים העיקריים הם מבחן "השימוש לרעה" במסך ההתאגדות, כאשר החברה נוסדה
41 למטרת תרמית או כאשר לא התקיימה למעשה כל אישיות נפרדת והחברה שימשה כסות וצל

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 47314-03-14

1 לבעליה, או כאשר בעלי המניות ערבבו נכסי החברה ונכסיהם הפרטים ולא שימרו בידי
2 החברה כל הון נפרד של נכסים.
3 יישום החוק, וכן שימוש בעקרונות בדיני שליחות, מניעות, חובת הגילוי תום לב ושיקולי צדק
4 הרחיבו את העילות המקובלות להרמת מסך התאגדות והגמישו את תחולתן.
5

6 עקרונות אלה שונים ואף גמישים יותר כאשר הנושה שבו מדובר הוא עובד החברה. זאת
7 מאחר שהעובדים אינם מתקשרים רגילים בשוק המסחרי. כפי שנפסק בע"ע 1201/00 יהודית
8 זילברשטיין - ערב חדש, אילת בע"מ (17.12.02):

9 "העובדים מתקשרים עם החברה כדי ליצור לעצמם מקום עבודה,
10 מקור פרנסה. העובדים מבקשים בעצמם משענת בטוחה ויציבה
11 לאורך זמן. מצד אחד הם נותנים שירותים לחברה ומצד שני יוצרים
12 לעצמם תשתית של בטחון כלכלי. העובדים נותנים אמון בחברה,
13 סומכים על יציבותה ועל הביטחון שהיא משרה עליהם ועל
14 משפחותיהם. העובד אינו "נושה וולונטארי" אלא הוא מתקשר
15 ונושה מסוג מיוחד אשר כלפיו מוטלת על החברה אחריות מוגברת
16 וחובת אמון מיוחדת (א' פלמן, דיני חברות בישראל הלכה למעשה,
17 כרך א' עמ' 103)".

18
19 התובע הצהיר לגבי כוונות הנתבע לנהל את החברה – הנתבעת, כחברה חדלת פירעון שלא
20 יכולה לעמוד בהתחייבויותיה, הן כלפי הנושים והן כלפי העובדים.
21 התובע אף מתאר את הניסיונות לחסל ולסגור את הנתבעת על מנת להקים חברה חדשה
22 (אקטיבי החדשה) שבה הוא היה אמור להיות שותף.

23
24 חרף האמור התובע לא הביא ראיות, למעט עדותו, בתמיכה לטענותיו. לא הוכח שהנתבעת
25 היא חברת קש, שפועלת ב"מימון דק" או שהפרה זכויות עובדים בכוונה ובידיעה.
26 בשל כך ובהתאם לכללים שנקבעו בפסיקה, אנו דוחים את טענות התובע כנגד הנתבע אשר
27 מבוססות על הרמת מסך ההתאגדות.

התביעה לתשלום שעות נוספות

9.

28
29
30
31 אין חולק שהנתבעת לא ניהלה רישומי נוכחות כנדרש על פי הוראות חוק שעות עבודה ומנוחה,
32 התשי"א-1951 (להלן: "חוק שעות עבודה ומנוחה").

33
34 הנתבע העיד שביקש מהתובע להמשיך לרשום את שעות העבודה ושנדרש להחתים במכונה
35 אשר לטענתו עבדה, בניגוד לטענות התובע. זאת על אף שלגרסתו מדובר במשרת אמון ולא
36 תמיד אפשר היה לדעת מתי הסתיימו ההתקנות מחוץ למשרד.

37
38 לטענת התובע הוא חויב לרשום בכרטיס את שעת הכניסה כי שעון הנוכחות לא עבד.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 47314-03-14

1 התובע הצהיר שהוא צילם את הכרטיסים בזמן השיחה עם שרון על הפיטורים (ראו עמ' 7 ש'
2 23-29 ועמ' 8 ש' 1-2 לפרוטוקול הדיון).

3
4 רישום שעות העבודה שביצעה הנתבעת עומד בסתירה לטענתה כי מדובר בתפקיד אמון שאינו
5 מאפשר לפקח על שעות העבודה והמנוחה של התובע. משכך, ובהעדר רישומים כנדרש, מועבר
6 הנטל הראייתי לפי סעיף 26ב' לחוק הגנת השכר לכתפי הנתבעת.

7
8 התובע נחקר בעניין השעות שלגביהן טען כי הן שעות נוספות, והעיד כי זמן העבודה שנלקח
9 בחשבון הוא משעת יציאתו מהבית כי "כך סוכם עם שרון" (ראו עמ' 9 ש' 4-7 לפרו' הדיון).
10 הנתבע העיד כי התובע לא רשם את שעות העבודה כל יום ביומו אלא עשה זאת באופן
11 רטרואקטיבי בסוף השבוע (ראו עמ' 22 ש' 22-27 לפרו' הדיון).

12
13 לתיק בית הדין הוגשה התכתבות במסרונים בין הצדדים שממנה עולה שהשעות שנרשמו על
14 ידי התובע לא משקפות את שעות העבודה בפועל. כך למשל באחד הימים כתב התובע שהוא
15 נמצא במקלחת בביתו, ובאותו זמן מופיעה שעה זו כשעת עבודה.
16 נוכח האמור אין בידינו לקבל את הרישומים שנערכו על ידי התובע. הרישומים לא נעשו בזמן
17 אמת והם לא משקפים את שעות העבודה בפועל. כמו כן הרישומים כוללים כשעות עבודה גם
18 שעות נסיעה מרגע שהתובע יצא מביתו עד שחזר אליו.

19
20 אי לכך נסתרה החזקה הקבועה בסעיף 26ב' לחוק הגנת השכר בדבר העברת הנטל הראייתי
21 לנתבעת, ודין התביעה לתשלום שעות נוספות להידחות מאחר שלא הוכחה.

10. פיטורי התובע והטענה על העדר שימוע

22
23
24
25 התובע הכחיש שקיבל הזמנה לשימוע. באשר לשיחה שבה הודיע הנתבע לתובע על סיום
26 עבודתו, העיד התובע שהנתבע שלח לו מייל עם כותרת "שיחת שימוע ללירן". כשהתובע
27 התקשר ושאל מה פשר הדבר הכחיש הנתבע שמדובר בשיחת שימוע.

28
29 התובע הגיע כרגיל ליום העבודה ולאחר פרק זמן הודיע לו הנתבע כי עבודתו מסתיימת.

30
31 התובע העיד כי ישבו כמעט 5 שעות בבית קפה ושוחחו על נושאים שונים לגבי כיצד לקדם את
32 החברה. שיר, אשתו של הנתבע עזבה והוא נשאר עוד שעתיים עם שרון. ביום ראשון לאחר
33 מכן, ללא התראה מוקדמת וללא אזהרה, פוטר התובע ובנוסף הודיעו לו שלא מתקדם המשא
34 ומתן לקראת הסכם השותפות (ראו עמ' 9 ש' 24-33 ועמ' 10 ש' 1-10 לפרו' הדיון).

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 47314-03-14

1 כשנשאל הנתבע לגבי שיחת השימוע וכמה זמן שיחה זו נמשכה השיב שזה היה ביום שישי
2 במקום חיצוני לחברה, וכי השיחה נמשכה כשעתיים, והתנהלה יחד עם שיר אשתו. סך הכל
3 נוהלה שיחה של כ-5 שעות, לגרסת הנתבע.

4
5 בהתאם לעדויות הצדדים, אנו מקבלים את הרושם שהשיחה שנוהלה כללה כל מיני נושאים,
6 הקשורים בין היתר למשא ומתן לקראת השותפות שבסופו של דבר לא יצאה לפועל.

7
8 אין מחלוקת שלא הייתה הזמנה מסודרת לשיחת השימוע ולא נערך פרוטוקול של הישיבה
9 על אף שלפי עדותה של שיר, שרון כתב פרוטוקול השימוע (עמ' 25 ש' 24-25 לפרוטוקול הדיון).

10
11 גם כשמדובר בהתקשרות קצרה, זכותו של העובד לדעת את הסיבות שהניעו את המעסיק
12 לקבל החלטה לסיים את עבודתו ולהשמיע את דבריו.

13 חובת המעסיק להודיע לעובד פרק זמן מראש על מנת לאפשר לו להתכונן ולהעלות את
14 טענותיו כנגד ההחלטה על סיום העסקה.

15
16 במקרה שלפנינו שוכנענו כי לתובע ניתנה רק הודעה לגבי ההחלטה על פיטוריו, מבלי שניתנה
17 לו כל אפשרות לשנות אותה. אי לכך הנתבעת לא קיימה את חובת השימוע ועל כן זכאי התובע
18 לפיצוי.

19
20 בהתחשב בתקופה הקצרה של עבודת התובע והשכר שקיבל, אנו מעמידים את הפיצוי בגין אי
21 קיום שימוע על סך של 7,500 ₪.

11. ניכויים משכר העבודה של התובע

22
23
24
25
26 הנתבעת הנפיקה תלוש שכר לתובע בגין חודש מרץ 2013 שבו מופיעים כניכויי רשות מקדמה
27 בסך של 3,500 ₪ ו"מקדמה 2" בסך של 13,069 ₪, סך הכל ניכויים 16,569 ₪.

28
29 מאחר שזכאות התובע בגין שכר יסוד, נסיעות והחזר הוצאות של אותו חודש עומדת על 8,122
30 ₪ לאחר ניכויי חובה, נותר התובע ביתרה שלילית בסך של 8,447 ₪.

31
32 הסכום המופיע תחת תיאור "מקדמה 2" הוא יתרת תשלום בגין חשבונית רכישה מחודש
33 נובמבר 2012, תקופה שבה לא התקיימו יחסי עבודה בין הצדדים ולכן לא ניתן לקזז משכר
34 התובע.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 47314-03-14

1 הנתבע עצמו העיד בחקירתו שהתובע קיבל ציוד מהמשרד (רסיבר ומסכים) כאשר עסק
2 כפריילנסר ומכך נוצר החוב. (עמ' 21 שורות 3 עד 7).

3
4 מאחר שעילת הקיזוז אינה נובעת מיחסי עבודה, לא ניתן לקזז משכר העבודה.

5
6 לעניין טענות הקיזוז שנטענו גם בתביעה שכנגד, נתייחס בהמשך.

12. פיצוי בגין אי מתן הודעה לעובד ואי הנפקת תלושי שכר כדין

7
8
9
10
11 על הנתבעת להוכיח שנתנה לתובע הודעה על תנאי העבודה.
12 הנתבעת לא הציגה כל הודעה כזו, ומהתכתבות שבין הצדדים עולה שהתובע דרש לקבל
13 הודעה או חוזה עבודה כשהנתבע משיב שהדבר בהכנה וזה לוקח זמן.

14
15 על המעסיק לתת לעובד הודעה על תנאי עבודתו תוך 30 יום מתחילת העבודה. משהמועד חלף
16 והודעה כזו לא ניתנה זכאי התובע לפיצוי ללא הוכחת נזק.
17 בהתחשב בתקופת העבודה של התובע, אנו מחייבים את הנתבעת בפיצוי בסך של 2,000 ₪.

18
19 בנוגע לתלושים, לא נמצא בהם פגם מהותי ועל כן אין לחייב בפיצוי.

20 21 13. רכיבים שבתביעה שכנגד

22
23 בכל הנוגע לנזקים שלטענת החברה נגרמו על ידי התובע - פגיעה במוניטין ואובדן הכנסות
24 כתוצאה מהפסקת התקשרות עם אחד הלקוחות העיקריים - לא ניתן לשייך את הנזק הנטען
25 להתנהלות התובע במסגרת עבודתו כעובד שכיר. מבלי להידרש לשאלה האם הוכח שהתובע
26 הוא זה שגרם לנזק הנטען ואת הקשר הסיבתי, אנו סבורים שמדובר בעילה שאינה בסמכותו
27 של בית הדין לעבודה ועל כן דין התביעה שכנגד בגין רכיב זה, להידחות.

28 29 14. אי החזרת ציוד לחברה

30
31 בתצהיר הנתבע צוין כי לתובע ניתן במהלך עבודתו ציוד השייך לחברה :
32 מחשב נייד תקין ועובד בשווי של 2,500 ₪, ספר ניהול מקצועי בעלות של 180 ₪, חיישן דלק
33 דור אלון אשר היה מותקן ברכבו בעלות של 550 ₪. בסך הכול: 3,230 ₪ שבגינם מבקשת
34 הנתבעת לחייב את התובע (ראו ס' 6.2 לתצהירו של הנתבע).
35

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 47314-03-14

1 במסגרת החקירה הנגדית הסכים הנתבע שהמחשב הוחזר אולם לגרסתו המחשב "לא תקין,
2 הבטריה גמורה" (עמ' 22 שורות 9 עד 11 לפרו' הדיון).

3
4 התובע הצהיר שספר הניהול המקצועי ניתן לו במתנה על ידי הנתבע, וכי שוויו נמוך מהסכום
5 הנטען בכתב התביעה.

6 לגבי חיישן הדלק הסכים התובע להחזרתו אך לטענתו הוא יצטרך להעמיד את הרכב במוסד
7 יום שלם ובכך יפסיד יום עבודה.

8
9 בין כך ובין כך גם אם לא כל הדברים שנמסרו לתובע הוחזרו על ידו (כדוגמא - גגון ודלקן של
10 הרכב), על מנת לנכות משכר העבודה חייב להיות חוב מוכח או שאינו שנוי במחלוקת.
11 שווי הפריטים שנמסרו לתובע ולא הוחזרו לא הוכח, ועל כן דין טענת הקיזוז כמו גם הדרישה
12 שבתביעה שכנגד, להידחות.

15. לסיכום

17 לאור האמור לעיל אנו מחייבים את הנתבעת לשלם לתובע את הסכומים כדלקמן:

18
19 א. סך של 7,500 ₪ בגין פיצוי על העדר שימוע. סכום זה יישא הפרשי הצמדה וריבית
20 מהיום אם לא ישולם תוך 30 יום מתאריך המצאת פסק הדין.

21
22 ב. סך של 2,000 ₪ בגין פיצוי על אי מתן הודעה לעובד. סכום זה יישא הפרשי הצמדה
23 וריבית מהיום אם לא ישולם תוך 30 יום מתאריך המצאת פסק הדין.

24
25 ג. סך של 8,122 ₪ אשר קוזזו משכר חודש מרץ 2013, בצרוף הפרשי הצמדה וריבית
26 כחוק החל מ-1.4.2013 ועד ליום התשלום המלא בפועל.

27
28 **התביעה כנגד הנתבע 2 נדחית על כל רכיביה.**

29
30 **התביעה שכנגד נדחית על כל רכיביה.**

31
32 לפני סיום נציין שהייתה הצדקה לחייב את הצדדים בהוצאות משפט בשל הגשת תביעות בגין
33 רכיבים שאינם בסמכותו של בית דין זה, ובסכום מוגזם.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 47314-03-14

1 עם זאת, משעה שגם בתביעה וגם בתביעה שכנגד נכללו רכיבים שאינם בסמכות בית הדין,
 2 אנו קובעים שכל צד יישא בהוצאותיו.
 3
 4 16. לצדדים זכות ערעור על פסק הדין לבית הדין הארצי לעבודה בירושלים תוך 30 יום מקבלתו.
 5
 6
 7
 8 ניתן היום, 07 יוני 2017, י"ג סיון תשע"ז, בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

9
 10
 11
 12
 13

מר משה הרץ,
 נציג ציבור מעסיקים

עידית איצקוביץ, שופטת
 אב"ד

מר פינגולד בצלאל,
 נציג ציבור עובדים

